

Katten Oskar-serien

När Oskar flyttade till Karlagatan

En liten kattunge steg försiktigt ut genom porten och stannade just innanför tröskeln. Allt var nytt och lite läskigt, med stora hus, konstiga dofter och så mycket spännande att utforska. Han tog några långsamma steg framåt och kände vinden i morrhåren. Plötsligt snurrade något mjukt förbi hans nos och vips – där började han jaga sin egen svans i en rolig cirkel på stenarna.

Alice och Tilde var ute på gården och letade efter något spännande att hitta på. Plötsligt fick Alice syn på något som rörde sig bakom ett cykelhjul. Tilde tittade dit och höll andan av förvåning. Där satt en liten kattunge och kikade på dem med stora, försiktiga ögon. Han duckade snabbt och gömde sig helt bakom hjulet. Flickorna viskade till varandra och log. De hade just upptäckt den busigaste katten på Karlagatan.

Alice och Tilde satte sig på huk för att titta närmare på den lilla kattungen.
Oskar smög fram försiktigt och nosade nyfiket på Tildes sko.
Tilde hoppade till och drog snabbt tillbaka foten.
Katten hoppade bakåt och landade mjukt på alla fyra tassar.
Han blixtrade till med ögonen och såg på dem som om han sa hej.
Flickorna skrattade tyst och sträckte fram varsitt finger.

Oskar vågade springa ut på den stora gräsmattan. Solen värmde skönt i pälsen. Ett löv virvlade förbi i vinden och fångade hans uppmärksamhet direkt. Han kastade sig fram och slog till med tassens, men lövet flög vidare. Alice och Tilde skrattade och sprang efter honom över gräset. Oskar vände snabbt, jagade igen och försökte fånga lövet på nytt. Han älskade att det hände saker överallt på Karlagatan.

Oskar sprang fram till sandlådan och stannade som förtrollad. Med tassarna började han gräva snabbt och ivrigt i den ljusa sanden. Sandkorn flög åt alla håll och hamnade på Alice och Tilde, som skrattade och klappade händerna. Han grävde djupare och djupare, som om han letade efter en hemlig skatt. Flickorna gissade glatt vad skatten kunde vara, medan Oskar fortsatte utan att sluta. Allt på Karlagatan kändes nytt och spännande för honom.

Alice hittade en liten boll på bänken under pergolan. Hon kände sig modig och kastade den så långt hon kunde mot grusgången. Oskar såg bollen flyga förbi och blev genast nyfiken. Han rusade efter med svansen rakt upp i vädret. Just när han skulle fånga den den gömde han sig snabbt under bänken och kikade fram. Alice och Tilde skrattade och ropade på honom. Bollen låg fortfarande där och väntade på nästa bus.

Alice och Tilde sprang runt pergolan och tittade bakom bänkarna och vid buskarna. Men Oskar var spårlöst försvunnen. De kikade bakom blomlådan där pelargonerna växte. Tilde böjde sig ner och fnissade när hon fick syn på två små kattöron. Alice blev så glad att hon nästan klappade händerna. Oskar höll sig alldeles still och såg ut som en busig skatt som inte ville bli hittad. Flickorna viskade så tyst de kunde och smög ännu närmare. De ville så gärna att Oskar skulle hoppa fram och överraska dem.

Plötsligt hoppade Oskar fram bakom blomlådan och rusade rakt mellan deras ben. Alice skrattade och försökte snurra runt, men han var redan borta på andra sidan. Tilde ropade efter honom och sträckte armarna, men Oskar bara virvlade vidare. Hans tassar flög över gräset som små grå blixtar fyllda av bus och glädje. Flickorna fnissade och jagade efter honom genom pergolan och bort mot buskarna. Oskar älskade hur de försökte hänga med på varje galen upptäckt.

En fjäril fladdrar förbi över gården en varm eftermiddag och fångar Oskars ögon direkt. Han hukar sig, spärner kroppen och hoppar snabbt rakt upp i luften. Alice och Tilde tittar storögt och håller andaa när han sträcker tassarna mot fjärilen. Fjärilen dansar undan i sista stund och Oskar landar mjukt på gräset igen. Flickorna applåderar och skrattar, för det där hoppet var det högsta de någonsin sett. Oskar blinkar nöjt och ser redan ut att planera nästa äventyr.

Alice och Tilde skrattar och springer så fort benen orkar, medan Oskar får ny fartidé.
Han hoppar upp på pergolans bänk och balanserar längs ryggstödet som en liten äventyrare.
Katten tittar stolt ner på flickorna som försöker hänga med i hans lek.
Han svänger svansen som en flagga och tar ett till steg framåt.
Flickorna hejar och ropar noga när han nästan halkar.
Oskar når hela vägen till hörnet och landar mjukt på sitsen.

De små benen springer iväg mot lekplatsen där det alltid finns något spännande. Oskar hinner först och smiter snabbt uppför stegen innan flickorna är framme. Utan att tveka sätter han sig i rutschkanan och lägger sig på magen som en liten raket. – Titta där! ropar Alice och skrattar när han susar ner. Sanden stänker lite omkring honom. Tilde klappar händerna och säger att Oskar är världens modigaste kattunge. Oskar skakar av sig sanden och springer genast iväg mot nästa upptäckt.

En duva pickar på marken nära pergolan och flaxar plötsligt upp precis framför Oskar. Han fryser till och sänker sig lågt mot gruset medan duvan breder ut vingarna. Alice och Tilde håller andan och sträcker fram händerna, men duvan är snabbast. Den lyfter iväg med ett brus av fjädrar som virvlar i luften och försvinner över taken. Oskar sitter kvar en stund och tittar uppåt, svansen rycker lite av spänning. Sedan vänder han sig om och nosar på en liten pinne, som om inget hänt.

Alice och Tilde letade runt hela gården efter Oskar, men han syntes ingenstans. De ropade hans namn och tittade bakom buskar, bänkar och lekställningar. Just när de tänkte ge upp fick Alice syn på något som rörde sig. Högst uppe på den stora stenen satt Oskar och tittade nöjt ner på dem. Han hade klättrat dit själv, för att se allt från sin egen hemliga utkiksplats. Alice skrattade och Tilde vinkade försiktigt, så han skulle komma ner.

Solen började sjunka och gården badades i varmt, gyllene ljus. Oskar kände hur modet växte i hans lilla bröst, för allt här kändes rätt. Plötsligt fick han syn på sin egen skugga som sträckte sig över gräset. Han sänkte sig på baktassarna och slog till med framtassen mot skuggan. Den hoppade undan, och Oskar kastade sig efter med busigt sväng. Alice och Tilde skrattade och ropade att han var världens roligaste katt.

Alice och Tilde satte sig på filten för en liten paus.
De plockade fram sin bok och en korg med saft och kakor.
Men Oskar hade andra planer, och hans ögon glittrade busigt.
Han smög fram sakta, tog Tildes hårsnodd mellan tänderna och stack!
Flickorna ropade och jagade efter honom över gräset.
Oskar sprang fort, med svansen högt och hårsnodden dinglande stolt.

Solen gick ner bakom hustaken och färgade himlen varm och mjuk. Oskar kröp upp mellan Alice och Tilde och la sig till rätta mot deras ben. Han spann högre och högre, som om han aldrig varit så lycklig förut. Just då sträckte han ut tassens och la den på Tildes sko försiktigt och snällt. Tilde log och viskade: "Du stannar här, Oskar. Vi är dina vänner nu." Oskar blundade och spann vidare, medan flickorna höll om honom.